

Wojciech Włoch
UMK w Toruniu

Władza suwerenna w świetle Nadzorować i karać Foucaulta
[résumé]

Opisane przez Foucaulta w *Nadzorować i karać* formy ucieleśnienia „władzy suwerennej” (kaźń), która jawi się w „epoce klasycznej” (absolutyzm) jako instytucja monopolizująca przemoc, zamierzam odnieść do nowożytnego dyskursu prawno-naturalnego, którego najwybitniejszym przedstawicielem był Hobbes. Zestawienie naturalistyczno-racjonalistycznego sposobu legitymizacji „władzy suwerennej” dysponującej „mocą” fizycznego oddziaływania na swoich poddanych przedstawionego przez Hobbesa w *Lewiatanie*, z prezentacją kaźni jako swoistej techniki stanowiącej jej namacalne ucieleśnienie opisane w *Nadzorować i karać* Foucaulta, pozwala, z jednej strony, na swoistą dekompozycję Hobbesowskiej struktury argumentacyjnej, z drugiej strony, prowadzi do pytania: jakie czynniki normatywne i faktyczne mogą stać za przejściem od „klasycznej” (scentralizowanej) formy władzy do jej formy „nowoczesnej” (rozproszonej)?